

דריי לידער

אָסיפּ מאַנדעלשטאַם

ייִדיש: יואל-משה מאַטווייעוו

אַ טויבער, אַ געהיטער קלאַנג:
אַ פרי איז אַראָפּגעפּאַלן
אין מיטן טיף און אייביק שאַלן
אין שטילקייט פֿונעם וואַלדגעזאַנג...

* * *

אַ, הימל, הימל, טרוים אין מיניע אויגן!
ניט שוין זשע ביסט אין גאַנצן בלינד געוואָרן
און ס'איז דער טאַג פֿאַרברענט — אַ ווייסער בויגן:
אַ ביסל רויך און אַש איז זיין זכרון!

* * *

דיין געשטאַלט, ניט-קלאַרע און פֿאַרשטערטע,
האַב איך אינעם נעפל ניט דערטאַפט.
"בורא!" — ניט-בכיוון מיניע ווערטער
פלוצעם האָבן זיך אַרויסגעכאַפט.

ווי אַ גרויסער פֿויגל, איז דער נאַמען
שוין אַרויסגעפֿלויגן פֿון מיין ברוסט!
נעפלען זיך פֿאַר מיר די טיפּע תּהומען,
אין דאָס שטייגל איז געבליבן פּוסט...